

I. IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE

Název práce:	ReCircle Igman Olympic Park
Jméno autora:	Bc. Malik Čatović
Typ práce:	diplomová
Fakulta/ústav:	Fakulta architektury (FA)
Katedra/ústav:	Ústav krajinářské architektury
Vedoucí práce:	Ing. Jitka Trevisan, Ing.arch. Ondřej Tuček
Pracoviště vedoucího práce:	FA ČVUT + vlastní architektonický ateliér

II. POSUDEK DIPLOMNÍHO PROJEKTU

Mezioborový diplomní projekt Malika Čatoviće má za cíl (slovy autora) „recyklaci místa v krajině“, konkrétně hory Igman (česky opat) a jejího okolí poblíž bosenské metropole Sarajeva. Předmětem recyklace jsou především zařízení, vybudovaná pro účely olympijských her v roce 1984. Nejde však jen o recyklaci území, ale hlavně o nalezení jeho udržitelného využívání, které bude v souladu s ochranou místní krajiny. Ta jde v návrhu až na tu nejprísnější variantu, tedy vyhlášení Národního parku. Ty bývají vyhlášovány s cílem zachování a obnovy přírodního prostředí, zejména přirozených ekosystémů, biologické rozmanitosti a typického vzhledu krajiny. Avšak autorem navržené intervence (umělá vodní plocha, výsevy květnatých luk, další louky pro pastvu ovcí, umělecké intervence, rekonstrukce a modernizace objektů i nová cestní síť) se však jeví jako cílená modifikace krajiny do nového obrazu, vytvořeného člověkem. A právě konflikt mezi požadavky na ochranu přírodních hodnot a zároveň zajištění zázemí pro sportovní a turistické využití je zdrojem témat pro návrh.

Přístup autora k prostředí je vícevrstvý a zahrnuje (podobně jako olympijské logo) 5 okruhů - flora a fauna, voda, olympijské stavby, udržitelná energie a cestní síť. Budoucnost areálu už ale není v intenzivním sportovním zimním využití, ale spíše ve vytvoření scénérie pro regulovanou turistiku všech typů uživatelů během celého roku. Jejich pohodlí zde do budoucna bude dál sloužit lanovka a revitalizované účelové olympijské stavby, nově sloužící jako hotel (původně ski centrum), galerie a kavárna (původně rozhodčí věž) a vyhlídkové rozhledny (původně skokanské můstky). Z mého pohledu architekta je škoda, že právě tato část projektu, věnovaná konverzi existujících staveb, je poměrně stručná, jednotlivé záměry jsou ilustrovány pouze axonometrickými schématy 1:500. Jejich výraz, provoz, ale třeba i materiálové řešení a energetický koncept lze těžko posoudit. Jde přitom o svébytnou historickou architekturu, jejíž konverze je jistě žádoucí a pro paměť města cenná. Ve zjevném nepoměru k rozsahu návrhu potom působí analytická část v rozsahu 65 stran z celkem 92.

Jako člověku, který Sarajevo navštívil v roce 1986, tedy 2 roky po olympiádě, je mi téma blízké a zároveň se cyklicky objevující po každé olympiádě kdekoli na světě. Jsem proto rád, že projekt Malika Čatoviće vznikl. Ocenil bych ale větší prostor pro podrobnější návrh jednotlivých dílčích částí celého záměru.

III. HODNOCENÍ A NÁVRH KLASIFIKACE

Předloženou závěrečnou práci hodnotím klasifikačním stupněm **B - velmi dobře**.

Datum: 1.6.2025

Podpis:

